

Oponentský posudek diplomové práce

Markéta Krykorková

Nápravná opatření v ochraně životního prostředí

Posuzovaná diplomová práce byla zpracována v rozsahu 64 stran vlastního textu (172 661 znaků), rozděleného, mimo úvod a závěr, do tří základních kapitol. Práce je opatřena všemi předepsanými součástmi. Z formálního a jazykového hlediska je zpracována na odpovídající úrovni a nemám k ní v tomto směru výhrady.

Autorka si pro svoji diplomovou práci zvolila velice zajímavé a aktuální téma, jehož zpracování je, s ohledem na rozsah potenciálně zkoumané právní materie, poměrně obtížné. Ocenit musím autorčinu snahu o reflexi poznatků z praxe. Z textu práce a jejích příloh práce jsem vyrozuměl, že autorka provedla vlastní šetření s cílem získat údaje o aplikační praxi. Překvapuje mne, že v úvodu práce není vlastní šetření blíže popsáno a jeho výsledky stručně zmíněny, neboť jedním z východisek práce byla zjevně skutečnost, že nápravná opatření jsou v praxi ukládána ve velmi omezeném rozsahu.

K základní struktuře práce nemám připomínky. V první kapitole se autorka snaží vymezit pojem nápravné opatření, jeho postavení a funkce v systému ochrany životního prostředí a provést základní kategorizaci nápravných opatření. Vymezení základního pojmu a tím i samotného předmětu práce ale není zcela přesvědčivé a jednoznačné, což se následně promítá i do navazující kapitoly. Za rozhodující lze brát dělení na nápravná opatření v užším a širším slova smyslu. I s ohledem na úvod první kapitoly a obsah třetí kapitoly se opatření v užším slova smyslu zdají být opatřeními navazujícími na výkon dozoru. Jazykový výklad (viz str. 14) zde asi není na místě, neboť terminologie pozitivní právní úpravy nemusí odpovídat doktrinálnímu vymezení jednotlivých typů správních činností.

Identifikaci a analýze právní úpravy nápravných opatření na vymezených úsecích ochrany životního prostředí je věnována druhá kapitola práce. Autorka si omezila rozsah zkoumané právní materie na „složkové“ předpisy a zákon o ekologické újmě, což je vzhledem k rozsahu práva životního prostředí pochopitelné. Osobně bych ale považoval za praktičtější zabývat se zákonem o odpadech než zákonem o ekologické újmě, neboť nedovolené nakládání s odpady se velmi často dotýká zájmů chráněných složkovými předpisy a právní úprava nám dává v konkrétním případě možnost volit uložení nápravného opatření podle více zákonů. To jen na okraj. Problematičtější je určitá nepřehlednost provedené analýzy. Lze ocenit rozsah identifikovaných nápravných opatření (v nejširším slova smyslu) a jejich dílčích nedostatků, současně ale postrádám dostatečnou oporu pro formulaci poměrně ambiciózních závěrů práce.

Třetí kapitola je zaměřena na procesní aspekty ukládání nápravných opatření. Na jedné straně zde lze nalézt důležité postřehy ke způsobu vymezení nápravných opatření, na straně druhé obecný popis správního řízení. Za zmínku by jistě stála možnost vyloučení odkladného účinku odvolání či zjednodušené postupy ukládání povinností (např. příkaz na místě).

Závěr: I přes výše uvedené výhrady považuji předloženou diplomovou práci za odpovídající obsahovým i formálním požadavkům kladeným na tento druh prací a **doporučuji** ji k obhajobě s návrhem hodnocení velmi dobře.

Otázky k ústní obhajobě: V rámci ústní obhajoby by diplomantka měla blíže vymezit svoji představu o možné obecné právní úpravě nápravných opatření, kterou zmiňuje jako druhé možné řešení aktuálních problémů v závěru práce (str. 66). Jaký by byl vztah této úpravy k zákonu o ekologické újmě? Domnívá se diplomantka, že aktuální stav, kdy nápravná opatření jsou ukládána ve velmi omezeném rozsahu, je zapříčiněn pouze nedostatky právní úpravy nebo by bylo možné uvést i jiné faktory?

V Kladně dne 17. září 2021

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.
oponent